

ministeren ikke senere kommer i vanskeligheder. Det ville vi jo alle sammen blive kede af.

Det, vi skal undgå, er jo, at ministeren kommer i konflikt med det nye flertal på Københavns Rådhus, og jeg anede i ministerens tone, at ministeren sådan set ville sætte sig imod en beslutning om at opretholde Københavns Kommunehospital.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun vil understrege, at det selvfølgelig er en beslutning, der suverænt træffes af Københavns Borgerrepræsentation, og at staten, hvis den beslutning træffes, at man vil opretholde Kommunehospital, selvfølgelig vil gå positivt og konstruktivt ind med henblik på at løse de finansieringsproblemer, som opstår i den forbindelse.

Tove Fergo (V):

Ministeren bekræftede, at Københavns Kommune og også Frederiksberg Kommune får i alt 5,5 mia. kr. til hjælp til kommunerne og altså også til sygehusvæsenet. Det blev besluttet, i forbindelse med at loven om Hovedstadens Sygehusfællesskab blev vedtaget. Så de to kommuner har – når vi når til år 2005, hvor skal det sidste beløb udbetales – fået i alt 5,5 mia. kr.

Kan ministeren i øvrigt bekræfte, at Københavns Kommune har fået lov at låne 170 mio. kr. i 1998 midlertidigt under den forudsætning, at Kommunehospital bliver solgt? Pengene skulle bruges til at sætte de afdelinger i stand, hvortil de geriatriske afdelinger skulle flyttes, og så kunne man sælge Kommunehospital bagefter og på den måde få sit provenu ind.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Til det første spørgsmål, som fru Tove Fergo stillede, kan jeg godt svare ja. Det er jo netop det, der har været pointen i sygehusplanen, at man ville få en bedre behandling af de geriatriske patienter, og at det derudover også betød, at de kunne blive i deres nærområde. Så man kan sige, at det er et ja dobbelt op.

Så spørger hr. Thulesen Dahl om demokratiet i denne sag. Jeg kan naturligvis godt bekræfte, at flertalsafgørelser er udtryk for demokrati, men jeg synes ikke, det er i overensstemmelse med ganske almindelig demokratisk tankegang, at man forestiller sig, at man kan sidde i en kommunalbestyrelse og beslutte, at man skal have direkte adgang til statskassen i forbindelse med nogle dispositioner, som man selv har det fulde ansvar for. Derfor er svaret på spørgsmå-

let, at det er en helt usædvanlig fremgangsmåde, der har været benyttet her.

Så bliver jeg også spurgt af hr. Keld Albrechtsen i samme forbindelse – eller der bliver sagt, om ikke jeg er bange for at komme i konflikt med det flertal, der er i Borgerrepræsentationen. Det er overhovedet ikke konflikt eller ikke konflikt, der er baggrunden for det, jeg siger her. Det er en fuldstændig nøgtern konstatering af, at hvis man ændrer i de beslutninger, der er truffet i HS' bestyrelse, må man naturligvis også selv finansiere det og dermed så også, går jeg ud fra, have overblikket over, hvad det er, man sætter i gang.

Til fru Tove Fergos sidste spørgsmål vil jeg blot svare: Ja, det er rigtigt, at der er investeret på Kommunehospital.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke ministeren for et forsøg på at svare på et af de spørgsmål, jeg stillede. De andre spørgsmål fik jeg så ikke svar på.

Til det spørgsmål, ministeren svarede på, vil jeg godt sige, at ministerens definition er jeg da enig i. Jeg er da enig i, at det ikke er særlig demokratisk at sidde og lave en aftale, som involverer andre kasser, hvis man tror, at de kasser bare står åbne. Det gør de ikke.

Jeg tror heller ikke, at det er flertallet i Borgerrepræsentationens ønske. Det har ikke været sådan, Dansk Folkeparti har forhandlet. Det har været ud fra, at man skulle indgå i en dialog med staten om finansieringen af eventuelle meromkostninger.

Sagen er jo, at det svirrer omkring med tal, og ingen af os ved præcis, hvad det vil koste at bevare Kommunehospital. Det, vi ved, er, at der er mange, bl.a. Dansk Folkeparti, der har ført valgkamp i København på at bevare Kommunehospital og rent faktisk har fået et rigtig godt valg.

Derfor tror jeg stadig væk, at man kan sige, at demokratiet virker på den måde, at et flertal har ønsket Kommunehospitalens beståen og derfor har valgt et flertal ind i Borgerrepræsentationen, som også ønsker det. Derfor bør ministeren selvfølgelig fordomsfrit gå ind i en drøftelse med det flertal i Borgerrepræsentationen.

Så fik jeg ikke en bekræftelse på det spørgsmål, jeg stillede – det vil jeg gerne efterlyse endnu en gang – om de omkostninger, altså 100 mio. kr., man rent faktisk har brugt til at investere i Kommunehospital de senere år, er pen-